

робочою програмою на семестр і оцінюється за шкалою 100 балів та затверджується заступником директора з навчальної роботи. За результатами виконання контрольного завдання студенту виставляється семестрова оцінка. Студент не складає диференційований залік, якщо його сумарна оцінка за результатами складання усіх модулів становить більше 60% рейтингу навчальної дисципліни. Семестровою оцінкою з конкретної хімічної дисципліни є *сумарна модульна оцінка*, що виставляється автоматично. Студент має складати диференційований залік, якщо його сумарна оцінка за результатами складання усіх модулів становить менше 60% рейтингу навчальної дисципліни.

Для встановлення відповідності модульної семестрової оцінки семестровій оцінці у чотирибальній шкалі застосовується така шкала:

Рейтинг дисципліни	навчальної	100 балів			
Сума балів		100 – 90	89 – 75	74 – 60	59 – 0
Державна оцінка		5	4	3	2

Студент, який пропустив усі модульні контролі без поважних причин з трьох і більше навчальних дисциплін до семестрового контролю не допускається. Йому виставляється оцінка нуль балів і державна оцінка “незадовільно”.

Семестрова оцінка доводиться до відома студентів не пізніше двох днів після проведення диференційованого заліку з певної хімічної дисципліни. Викладач записує модульні семестрові оцінки та державні семестрові оцінки у екзаменаційну (залікову) відомість та журнал обліку успішності студентів. Письмові роботи студентів під час складання семестрового екзамену, диференційованого заліку зберігаються у цикловій комісії впродовж навчального року.

Для студентів, які зарекомендували себе у гуртковій, науково-дослідній роботі, брали участь у виховних заходах з певної хімічної дисципліни і не мають пропусків занять без поважних причин, встановлюються заохочувальні бали (1 – 10 на семестр), що виставляються в журнал обліку успішності окремою графою. Студенти, які пропустили модульний контроль без поважних причин, не мають права на заохочувальні бали.

Підсумовуючи, зазначимо, що кредитно-модульна система навчання сприяє підвищенню якості знань, умінь та навичок студентів, забезпечує підготовку висококваліфікованих фахівців, конкурентоспроможних на світовому ринку праці.

Література

1. Енциклопедія освіти / [гол. ред. В.Г. Кремінський]. – К.: Юрінком Інтер, 2008. – 1040 с.
2. Положення про систему підсумкового контролю оцінювання знань і вмінь студентів та визначення їх рейтингу. – Львів, 2009. – 7 с.

РОЗРОБКА ЗДОРОВ'ЯЗБЕРІГАЮЧИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ БІОЛОГІЇ В СТАРШИХ КЛАСАХ

*А.С. Тхор
Полтава, Україна*

Ситуація зі станом здоров'я підростаючого покоління в нашій країні є досить песимістичною. З однієї сторони, в школах відбуваються позитивні зміни: відкриваються нові медичні кабінети, удосконалюються методи діагностики, діти отримують харчування і т. д. Але існує і інший бік – збільшується кількість школярів з нервово-психічними порушеннями, синдромом дефіциту уваги та гіперактивності, вчителям важко справлятися з підлітками, інтерес до навчання знижується, рівень культури здоров'я, як учнів, так і вчителів, катастрофічно падає та інше. І що найбільш важливо – знижується рівень духовно-морального здоров'я дітей і підлітків, що здійснює руйнівний вплив на всі інші сторони здоров'я. Тому, забезпечення оздоровчо-освітнього процесу в навчальному закладі, виховання свідомого ставлення до свого здоров'я та здоров'я інших людей, формування здорового способу життя, збереження і зміцнення фізичного та психічного здоров'я учнів – це стратегічні завдання освіти.

Учитель, володіючи сучасними педагогічними знаннями, при постійній взаємодії з учнями, їхніми батьками, медичними працівниками та шкільними психологами, планує й організовує свою діяльність з урахуванням пріоритетів збереження та зміцнення здоров'я всіх суб'єктів педагогічного процесу. У своїй роботі він звертається до різноманітних педагогічних технологій. Поняття "технологія" в педагогіку прийшло з виробництва, де визначається як сукупність різних елементів, зокрема прийомів, операцій, дій, процесів та їхню послідовність, тобто це своєрідна майстерність людини. Таким чином "технологія" виступає як алгоритм, за допомогою якого отримується запланований результат. За визначенням ЮНЕСКО, педагогічна технологія – це системний метод створення, застосування і визначення всього процесу викладання і засвоєння знань з урахуванням технічних і людських ресурсів і їх взаємодії, що своїм завданням вважає оптимізацію форм освіти [1].

Слід зазначити, що впровадження здоров'язберігаючих освітніх технологій пов'язано з

використанням медико-гігієнічних, фізкультурно-оздоровчих, лікувально-оздоровчих, соціально-адаптованих, екологічних здоров'язберігаючих технологій та технологій забезпечення безпеки життєдіяльності. Сутність здоров'язберігаючих та здоров'яформуючих технологій постає в комплексній оцінці умов виховання і навчання, які дозволяють зберігати наявний стан учнів, формувати більш високий рівень їхнього здоров'я, навичок здорового способу життя, здійснювати моніторинг показників індивідуального розвитку, прогнозувати можливі зміни здоров'я і проводити відповідні психолого-педагогічні, корегувальні, реабілітаційні заходи з метою забезпечення успішності навчальної діяльності та її мінімальної фізіологічної "вартості", поліпшення якості життя суб'єктів освітнього середовища.

Введення здоров'язберігаючих технологій в навчальний процес неможливе без дослідження і детального вивчення вікових особливостей становлення особистості старшокласника [2]. Їх навчання передбачає радикальну перебудову змісту і методів навчання, максимальне врахування індивідуальних особливостей та інтересів учнів, що дає простір їх власній розумовій і соціальній ініціативі. Формування ціннісної мотивації особистості до здорового способу життя, виховання здорової людини потребує значної уваги до всіх компонентів навчального процесу та апробації створених новітніх здоров'язберігаючих технологій [3].

Література

1. Смольникова Г. Здоров'язбережувальні та здоров'яформуючі технології. Методичні рекомендації. // Дошкільне виховання: К. – 2008. – №7. – С. 23-26.
2. Захарова А.В. Психология обучения старшеклассников: М. – 1976. – С. 4-16.
3. Івашенко, В. А. Турбота про здоров'я – це найважливіша праця вчителя / В. А. Івашенко // Розкажіть онуку. – 2011. - №5. – С. 4-16.

О НЕКОТОРЫХ ВОЗМОЖНОСТЯХ РЕАЛИЗАЦИИ ПРОФЕССИОНАЛЬНОГО СТАНДАРТА «ПЕДАГОГ» КАФЕДРОЙ ПЕДАГОГИКИ И ПЕДАГОГИЧЕСКОЙ ПСИХОЛОГИИ СЫКТЫВКАРСКОГО ГОСУДАРСТВЕННОГО УНИВЕРСИТЕТА

О.В. Уваровская

Сыктывкар, Россия

В деле обучения и воспитания, во всем школьном деле ничего нельзя улучшить, минуя голову учителя.

К.Д. Ушинский

Приказом Минтруда России от 18.10.2013 N 544н был утвержден профессиональный стандарт "Педагог(педагогическая деятельность в сфере дошкольного, начального общего, основного общего, среднего общего образования) (воспитатель, учитель)", который зарегистрирован в Минюсте России 06.12.2013 N 30550. Назначение профессионального стандарта «Педагога» состоит в том, что это:

- Инструмент реализации стратегии образования в меняющемся мире;
- Инструмент повышения качества образования и выхода отечественного образования на международный уровень;
- Объективный измеритель квалификации педагога;
- Средство отбора педагогических кадров в учреждения образования;
- Основа для формирования трудового договора фиксирующего отношения между работником и работодателем.

Данный стандарт был разработан в связи с тем, что современное образование требует от педагогов новых компетенций, таких как:

- Работа с одаренными учащимися;
- Работа в условиях реализации программ инклюзивного образования;
- Преподавание русского языка учащимся, для которых он не является родным;
- Работа с учащимися, имеющими проблемы в развитии;
- Работа с девиантными, зависимыми, социально запущенными и социально уязвимыми учащимися, имеющими серьезные отклонения в поведении.

Следует отметить, что профессиональный стандарт «Педагога» – рамочный документ, в котором определены основные требования к его квалификации. Стандарт является уровнем, учитывающим специфику педагога в дошкольных учреждениях, начальной, основной и старшей школах, что позволяет соблюсти непрерывность и преемственность в выполнении трудовых функций. В приложениях к документу отдельно выделяются профессиональные стандарты педагога по математике и русскому языку в связи с обязательностью сдачи этих предметов на ЕГЭ.

Стандарт отражает структуру профессиональной деятельности педагога: обучение, воспитание и развитие ребенка и наполнен психолого – педагогическими компетенциями. В связи с этим, стандарт выдвигает требования к личностным качествам учителя, неотделимым от его профессиональных компетентностей, таких как готовность учить всех без исключения детей, вне зависимости от их склонностей, способностей, особенностей развития, ограниченных возможностей.